

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Gjæring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 50. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346606469120.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

↪ Han havde hurtig forladt Hødyngen og var gaaet ud over Isen. Han blev ved at gaa, uden at tænke derpaa. Hvor saae det dog hjerteløst ud, dette hvide og hvidblaa, blaalige og mørkeblaa til alle Sider. Og Isens hvide, endeløse Flade – een Ligegyldighed, een uendelig Ligegyldighed for ham og alt, hvad der kom ham ved. – Aa, denne hule Gungren, der af og til blev som en skrattende Bragen. Det lo ad ham altsammen, fordi han nu vist var i dets Magt. – Hvad var det, Meyer havde sagt om at være i Tilfældets Magt, naar man ikke var i Guds Vold – Han var kommen saa langt ud, at han kunde se over »Høllet«. Det lignede Øjet paa et Firbeen eller en Snog eller paa en syg Fugl; 51 det var ligesom det trak en Hinde over sig, naar Blæsten krusede dets Flade.